

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อประเมินอภิปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่สาขา สังคมศาสตร์(ระยะที่ 1): การประเมินอภิปัญญา โดยใช้แบบวัดอภิปัญญาที่ได้พัฒนาขึ้น โดย ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ กำลังศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 671 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบวัดอภิปัญญาสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาขึ้น ที่ความครอบคลุมเนื้อหาได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) เป็น 0.85 และทำการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ($r = 0.93$). 2). แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่เป็นคำถาม ปลายเปิด

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนอภิปัญญาด้านความรู้เชิงข้อเท็จจริงสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้เชิงเงื่อนไข และด้านความรู้เชิงกระบวนการ ส่วนคะแนนอภิปัญญาด้านการ ประเมินผลมีคะแนนที่น้อยที่สุด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนอภิปัญญาทั้ง 6 ด้านกับปัจจัย ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศ ชั้นปี อายุ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับคะแนนอภิ ปัญญา โดยที่คะแนนอภิปัญญาด้านการตรวจสอบติดตามความเข้าใจในการเรียนรู้และการประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($t = 2.48$ และ 2.16 ตามลำดับ) และปัจจัยด้านชั้นปี พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในคะแนนอภิปัญญาด้านความรู้เชิงข้อเท็จจริงระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ($F = 2.262$) ปัจจัยด้านอายุพบว่า ด้านความรู้เชิงข้อเท็จจริงของนักศึกษาอายุ 20-21 ปี มีค่าต่างจาก นักศึกษาอายุ 22 ปีขึ้นไป ในด้านความรู้เชิงกระบวนการและความรู้เชิงเงื่อนไขพบว่า นักศึกษาอายุ 18 ปีมีค่าต่างจากนักศึกษาอายุ 22 ปีขึ้นไปโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.99$) ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยพบว่า ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.00 มีคะแนนต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ($F = 1.414$)